

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону

Международная стратегия экономического развития региона

International Strategy of Region Economic Development

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

Оценивая ресурсы и результаты инновационного развития страны в контексте глобального индекса инноваций, следует отметить, что как в 2012 г., так и в 2013 г. Беларусь занимала по рейтингу ресурсов 75 позицию, а по рейтингу результатов 79. Коэффициент инноваций – 82, он ниже, чем позиция страны (77) в глобальном рейтинге инноваций 2013 г. По сравнению с 2012 г. этот коэффициент не изменился [2, с. 33]. Беларусь обогнали многие страны с более слабыми инновационной средой и инновационными идеями, но лучшими результатами инновационной деятельности.

1. Белорусский инновационный фонд [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.bif.ac.by/>. – Дата доступа: 11.11.2014 г.

2. Богдан, Н. И. Международные индикаторы инноваций: оценка сильных и слабых сторон национальной инновационной системы Беларуси // Белорусский экономический журнал. – 2013. – №4. – С. 31-48.

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ОБ'ЄКТІВ ІНВЕСТУВАННЯ НА ІНВЕСТИЦІЙНОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Кобушко І. М., д.е.н., доц.

Солодовніков С. М., студент

Сумський державний університет, Україна

У контексті формування конкурентоспроможного інвестиційного ринку провідне місце займає визначення конкурентних переваг та інвестиційної привабливості об'єктів та інструментів інвестування. В країнах з розвиненим фондовим ринком для цього частіш за все застосовують фундаментальний аналіз, який дозволяє визначити вартість інструменту інвестування (акцій, облігацій тощо) на основі дослідження фінансового стану їх емітентів. В Україні можливості використання цього виду аналізу суттєво обмежені через високу залежність бізнесу від політичної ситуації в країні; відсутність у більшості емітентів корпоративних прав виваженої та систематизованої дивідендної політики, що фактично унеможлиблює прогнозування майбутніх дивідендних виплат та темпів їх зростання; високий рівень асиметрії інформації на ринку, зокрема – щодо реальних характеристик фінансового стану емітента та перспектив його розвитку тощо.

Зважаючи на загальну характеристику фундаментального аналізу як методу оцінки ринкової вартості активу, більшість

дослідників відзначають складність даного підходу для вітчизняного фондового ринку через ряд причин:

– вітчизняні емітенти корпоративних прав майже не сплачують дивіденди за простими акціями, що суттєво обмежує той спектр інформації, на основі якої інвестор може зробити висновок про привабливість фінансового інструменту (оскільки дивіденди є індикатором успішності компанії та одним із ключових елементів при розрахунку ряду базових показників фундаментального аналізу);

– обмежений доступ інвесторів до реальних показників фінансового стану емітента, оскільки при формуванні публічних звітів акціонерних товариств часто спостерігається викривлення показників для покращання іміджу перед потенційними інвесторами;

– нестабільність вітчизняної економіки та бізнесу, що є суттєвою перешкодою у процесі прогнозування загальної ситуації на ринку та стану конкретного емітента і, як наслідок, будь-які прогнози можуть суттєво відрізнитися від реальної ситуації; крім того, вітчизняні підприємства не мають адаптованої та систематизованої дивідендної політики, що фактично унеможлиблює прогнозування майбутніх дивідендних виплат та темпів їх зростання, на яких базується оцінка ринкової вартості активу (модель Гордона).

Зазначені вище недоліки роблять фундаментальний аналіз недоцільним та неефективним у вітчизняних умовах через нерозвиненість фондового ринку, закритість інформації та неетичність емітентів, а більшість показників мають винятково теоретико-методологічне, аніж прикладне значення.

Виходячи із зазначених особливостей вітчизняного фондового ринку, нами запропоновано розглянути наступну групу показників, що характеризують величину можливих доходів від володіння інвестиційними інструментами та дають можливість порівняння інвестиційної привабливості інструментів з іншими варіантами:

1) прибутковість – описує здатність інвестиційних інструментів приносити дохід на основі збільшення курсової вартості, а також за рахунок одержання можливих додаткових прибутків;

2) ризик – трактується як вірогідність неотримання очікуваного доходу, що може бути викликана прогнозованими і непрогнозованими чинниками. Величина ризику від інвестування характеризується такими статистичними показниками, як очікувана прибутковість, середньоквадратичне відхилення, дисперсія та коефіцієнт варіації;

3) ліквідність – встановлюється відношенням ціни попиту і ціни пропозиції, чим більша різниця, тим менша ліквідність

інвестиційних інструментів і навпаки;

4) динаміка курсової вартості – цей показник розкриває реальну вартість інвестиційних інструментів, а також показує зміну переваг на інвестиційному ринку стосовно визначених інвестиційних інструментів;

5) надійність – характеризує стабільність отримання доходу від інвестування і розраховується як відношення власного і позикового капіталу;

6) безпека – відображає захищеність від різноманітних коливань на інвестиційному ринку. Кількісна характеристика величини безпеки надається залежно від коливань вартості певної ліквідності інвестиційного інструменту стосовно середньоринкового рівня;

7) конвертованість – можливість обмінюватися на інші ліквідні інвестиційні інструменти.

При оцінці привабливості активу ключову роль відіграють комплексність та правильність вибору моделі, за якою буде проводитися дослідження, що робить даний аналіз більш складним, громіздким і вимагає значного рівня кваліфікації та досвіду. Підґрунтям при дослідженні конкурентних відносин за об'єктами інвестування на вітчизняному інвестиційному ринку має стати єдиний підхід до оцінювання інвестиційної привабливості акцій та облігацій.

РЕГІОНАЛЬНА ОЦІНКА РІВНЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Мішенін С. В., д.е.н., проф.

Губський С. О., студент

Загурський Я. В., студент

*Українська академія банківської справи
Національного банку України, Україна*

Для виявлення основних закономірностей інноваційної активності промислових підприємств доцільно проаналізувати тенденції інноваційного розвитку, що мають місце в розрізі окремих регіонів України та порівняти ефективність участі кожного регіону у інноваційних процесах країни.

Мета дослідження полягає в тому, щоб визначити особливості регіонального інноваційного розвитку національної економіки та виявити регіони з високим та низьким рівнем інноваційного розвитку.